

SÖZEL SUNUM TAM METİNLER

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖĞRENCİLERİNİN İLETİŞİM BECERİLERİNİN BAZI DEĞİŞKENLER AÇISINDAN İNCELENMESİ

Alp Kaan KİLCİ¹, Nahit ÖZDAYI², Ali Serdar YÜCEL³

¹Balıkesir Üniversitesi, Spor Yöneticiliği Bölümü, Balıkesir / Türkiye

²Balıkesir Üniversitesi, Antrenörlük Eğitimi Bölümü, Balıkesir / Türkiye

³Fırat Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi, Elazığ / Türkiye

Öz: Araştırmada beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır. Araştırmaya 2018-2019 eğitim ve öğretim yılında Balıkesir üniversitesi beden eğitimi ve spor yüksekokulunda öğrenim gören 200 öğrenci dâhil edilmiştir. Araştırmada Korkut (1996) tarafından geliştirilen 25 maddeden oluşan İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Kolmogorov-Smirnov normallik testi uygulanmış ve verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır. Çalışmada anlamlılık düzeyi 0.05 olarak alınmıştır. Öğrencilerin cinsiyetleri, yaşları, öğrenim gördükleri bölümler ile iletişim becerileri arasında herhangi bir anlamlılık tespit edilememiştir.

Anahtar Kelimeler: İletişim, Spor, Beceri

GİRİŞ

İletişim; Dökmen (2004) tarafından “bilgi üretme, aktarma ve anlamlandırma süreci” olarak tanımlanırken (Riesch ve ark, 2003), eğitim terimleri sözlüğünde ise bir düşüncenin, bir duygunun yüz anlatımı, el, kol ve baş hareketleri, konuşma yoluyla ya da yazı, telefon, radyo, televizyon gibi bildirişim araç ve gereçlerinden yararlanarak, bir kimseden başka bir kimseye iletimi olarak tanımlanmaktadır (Oğuzkan, 2003). Bu süreçte ortaya çıkabilecek sorunlara engel olmak insanlar arası ilişkilerde iletişim kopukluklarını önleyebilecek, buna bağlı olarak da ilişkileri daha sağlıklı kılabilecektir (Riesch ve ark, 2003). İletişim sürecini başlatan, yani iletiyi gönderen öge “kaynak”, kaynak tarafından alıcıya gönderilen bir düşünce, duygu ya da bilginin kaynak tarafından kodlanmış hali “ileti”; iletiyi kaynaktan alıcıya götüren araç “kanal/oluk” ve iletişim sürecinde kaynağın gönderdiği iletiye hedef olan öge ise “alıcı” olarak adlandırılır. Kaynak, mesajını yani herhangi bir bilgi, düşünce, duygu veya kanısını “kodlayarak” uygun bir ileti haline getirirken, alıcı ise bu iletiyi yorumlayıp, anlamlı bir biçime sokarak “kodaçma” işlemini gerçekleştirmiş olur (Yüksel, 2009). Özer’e göre iletişim becerisi, kişiden, karşı karşıya kaldığı olayla ilgili, olası bakış açılarını ve tanımlamaları araştırmayı, soruşturmayı ve bütünleştirmeyi içerir (Özer, 2006). Çalışmada beden eğitimi ve spor yüksekokulunda eğitim alan farklı bölümlerdeki öğrencilerinin iletişim becerilerinin yaş, cinsiyet, bölüm gibi değişkenler açısından incelenmesi amaçlanmıştır.

YÖNTEM

Bu araştırmanın amacı beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencilerinin iletişim becerilerinin çeşitli değişkenler açısından incelenmesidir. Bu çalışmada veri toplama aracı olarak Araştırmada Korkut (1996) tarafından geliştirilen “İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeği (İBDÖ) kullanılmıştır” kullanılmıştır. Verilerin normal dağılıma sahip olup olmadığının belirlenmesi için Kolmogorov-Smirnov normallik testi uygulanmış ve verilerin non-parametrik test koşullarına uygun olduğunun anlaşılmasından sonra anlamlı farklılıkların belirlenmesi için Mann-Whitney U ve Kruskal Wallis testleri uygulanmıştır. Çalışmanın Cronbach-Alpha iç tutarlılık katsayısı 0.74 bulunmuştur.

Çalışmaya 2018-2019 eğitim-öğretim yılı güz döneminde, Balıkesir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu’nda öğrenim gören, tesadüfi yöntem ile seçilen 200 öğrenci katılmıştır.

Tablo 1. Öğrencilerin Cinsiyet Değişkeni ile İletişim Becerileri Arasındaki Farkın Anlamlılığı Test Etmek İçin Yapılan Non-Parametrik Mann Whitney-U Testi Sonuçları				
Bölüm	N	X	df	p*
Bayan	88	94,74	1,24	0,21
Erkek	112	105,02		
*p>0,05				

Tablo 1 incelendiğinde cinsiyete ilişkin anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Tablo 2. Öğrencilerin Bölüm Değişkeni ile İletişim Becerileri Arasındaki Farkın Anlamlılığı Test Etmek İçin Yapılan Non-Parametrik Kruskal Wallis Testi Sonuçları				
Bölüm	N	X	df	p*
Spor Yöneticiliği	66	102,89	2	0,71
Antrenörlük Eğitimi	66	95,73		
Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği	68	102,81		
*p>0,05				

Tablo 2 incelendiğinde bölüm değişkenine ilişkin anlamlı farklılık bulunmamıştır.

Tablo 3. Öğrencilerin Yaş Değişkeni ile İletişim Becerileri Arasındaki Farkın Anlamlılığı Test Etmek İçin Yapılan Non-Parametrik Kruskal Wallis Testi Sonuçları

Yaş	N	X	df	P*
18-21	128	98,14	2	0,63
22-25	56	106,77		
26 ve üstü	16	97,47		
*p>0,05				

Tablo 3 incelendiğinde yaş değişkenine ilişkin anlamlı farklılık bulunmamıştır.

SONUÇ

Araştırmaya dâhil olan öğrencilerin eğitim-öğretimlerinin içinde sürekli sportif etkinlikler bulunması sebebiyle, konuyla ilgili kuramsal bilgiler ve yapılan araştırmalarda spor yapan bireylerin spor yapmayan bireylere oranla iletişim kurmaya daha eğilimli olduğunu sportif aktiviteler yoluyla kazanılan becerilerin sosyal hayata aktarılabilirdiği ifade edilmektedir (Korkut, 1997). Bu bağlamda beden eğitimi ve spor yüksekokulu öğrencileri üzerinde farklı değişkenler açısından değerlendirilen bu çalışmada öğrencilerin cinsiyet, bölüm ve yaş değişkeni ile iletişim becerileri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

KAYNAKÇA

- Dökmen, Ü., (2004). İletişim Çatışmaları Ve Empati. Yirmi Sekizinci Basım. Sistem Yayıncılık, İstanbul, 2004.
- Korkut, F., (1996). İletişim Becerilerini Değerlendirme Ölçeğinin Geliştirilmesi: Güvenirlik Ve Geçerlik Çalışmaları, Psikolojik Danışma Ve Rehberlik Dergisi, Cilt: 2, Sayı: 7, ss. 18-23.
- Korkut, F., (1997). Üniversite Öğrencilerinin İletişim Becerilerinin Değerlendirilmesi. IV. Ulusal Eğitim Bilimleri Kongresi Bildirileri. Anadolu Üniversitesi, 208-218, Eskişehir.
- Oğuzkan, F., (2003). Eğitim Terimleri Sözlüğü. Ankara, 3. Baskı, Emel Matbaacılık.
- Özer, K., (2006). İletişimsizlik Becerisi. İstanbul, Altıncı Basım. Sistem Yayıncılık.
- Riesch, S. K., Henriques, J., Chanchong, W., (2003). Effects Of Communication Skills Training On Parents And Young Adolescents From Extreme Family Types. Journal Of Child And Adolescent Psychiatric Nursing.
- Yüksel, H., (2009), İletişim Kavramı Tanımı. Uğur Demiray (Ed.), Genel İletişim, Ankara: Pegem Akademi, ss. 1-34.